

Unikt fågelfynd i östra Fellingsbro

av Hasse Jansson.

Vid 21.00-tiden den 3 januari i år körde en förbipasserande bilist ihjäl en and som försökte lyfta från marken efter landsvägen mellan södra Norrby och Bergaby i Fellingsbro. Bilisten överlämnade fågeln till markägaren och lantbrukaren Rune Andersson, som straxt efteråt kontaktade undertecknad och undrade om jag ville titta på fågeln.

Till saken hör att det under kvällen var omkring 15 grader kallt, så påståendet att en and skulle ha blivit överkörd i detta ödsliga och igenfrusna vinterlandskap fjärran från något öppet vatten togs minst sagt med en nypa salt av undertecknad.

När jag en liten stund senare fick fågeln i min hand blev också förvåningen mycket, mycket större? Det var en ung svärta, (*Melanitta fusca*) som hade förirrat sig till våra breddgrader denna vinternatt. En fågel som normalt alltså borde uppehålla sig någonstans från södra Östersjön och ner till Biscaya vid den här tiden på året?

Under normala förhållanden anländer svärtorna förhållandevis sent, i april, maj, till vårt land, där fågeln häckar efter hela Östersjökusten och till viss del i våra nordligaste fjällsjöar. Från september till november flyttar våra svärtor söderut efter våra kuster och på-

träffas då mycket sällan över inlandet under den här tiden på året, med undantag för när en del av sträckan går över land via våra stora insjöar som Vänern, Vättern och Hjälmaren. Hos Närkes ornitologer finns också en gedigen förteckning över svärtafynd i Hjälmars- och Vätternområdena, och det talar om att svärtan finns antecknad för första gången i Närkes historia så sent som år 1918 då ett exemplar sköts vid Oset utanför Örebro. Sedan har svärtorna dykt upp lite då och då i Hjälmalområdet under årens lopp, men under det senaste decenniet finns en klar tendens till allt fler observationer av denna

fågel i inlandet, men då undantagslöst under oktober och novembersträcket. Frågan kvarstår alltså, varför just denna fågel kunnat hamnat så fel under så fel årstid?

